

og Kornpriserne i Udlandet, ikke blive nogen billig Kornlov. Men hvor stor Underskuddet bliver paa den, og ad hvilke Veje det skal dækkes, kan jeg virkelig ikke sige noget om paa nærværende Tidspunkt. Det maa jeg opsætte at tage Bestemmelse om. Naar jeg ser, hvor stort Underskuddet bliver — hvad i Øjeblikket hverken det ærede Medlem eller jeg kan have nogen Forestilling om —, og hvorledes i øvrigt den finansielle Stilling former sig, skal jeg overveje, hvorvidt det bliver nødvendigt at tilvejebringe ekstraordinære Indtægter til Dækning deraf, og ad hvilke Veje det skal ske. Det ærede Medlem kan sige sig selv, at derom er det mig umuligt at sige noget i Øjeblikket.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lange) fremdrog et Cirkulære fra Landsoverskatteraadet. Dette Cirkulære er jo ikke udstedt af Finansministeriet, men af Landsoverskatteraadet, som har en betydelig Selvstændighed. Selvfølgelig skal jeg overveje de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte, men paa Forhaand maa jeg sige, at jeg ikke kan se, at Landsoverskatteraadet her skulde have overskredet sin Kompetence. Jeg kan ikke se, at de Regler, Landsoverskatteraadet har foreskrevet, er stridende mod Aanden i vore Skattelove. Det ærede Medlem har selvfølgelig Ret i, at enten det er Opgangs- eller Nedgangstider, skal man tage hensynsfuldt paa Skatteyderne. Men jeg beder om, at man ikke vil søge at svække Landsoverskatteraadets Stilling; thi er der nogen Periode, hvor det bliver af den største Vigtighed baade for Statskassen og for Samfundet i det hele, at Landsoverskatteraadets Stilling bliver stærkt respekteret, er det netop den Periode, vi kommer ind i. Jeg tror, at Landsoverskatteraadet alt i alt — der kan naturligvis være begaaet Fejl af denne som af enhver anden Myndighed — har udfyldt sin Plads paa en god og forsvarlig Maade, hvilket ogsaa fremgaar af, at i de Retssager, der har været, har det absolut været Regelen, at Landsoverskatteraadet har faaet Medhold hos Domstolene. Jeg tror, at naar man kritiserer Landsoverskatteraadet — selvfølgelig maa det finde sig i Kritik ligesom alle andre Institutioner og kan ogsaa undertiden have fortjent Kritik —, maa man altid huske paa, hvor overordentlig vanskelig dets Opgave er, og af hvilken fremragende Vigtighed for Samfundet det er, at denne Opgave bliver udført saaledes, at Statskassen ikke kommer til kort med den Indtægt, den skal have.

Dalsgaard: Jeg kan indskrænke mig til at gøre en kort Bemærkning til det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes). Det ærede Medlem raillerede lidt over, at jeg ikke i Aar havde anket over den knappe Tid, Landstinget havde faaet til Skattelovforslagenes Behandling. Denne Bemærkning kommer mig ikke overraskende, jeg havde ventet den. Jeg skal hertil kun sige, at de Skattelovforslag, der foreligger i Aar, er i Virkeligheden kun Forslag om Forlængelse af tidligere vedtagne og endnu gældende Love. Situationen er derfor i Aar en ganske anden, end den har været de tidligere Aar ved Behandlingen af de da foreliggende Skattelovforslag. Derfor mener jeg, at Landstinget i Aar kan forsvare at nøjes med den knappe Tid, der er, naar vi skal have Lovene færdige inden Juleferien. Dette ønskes, og jeg erkender, at den højt ærede Finansministers Ønske derom er berettiget. Alle andre Partier ser jo i Virkeligheden paa Forholdet paa samme Maade som jeg; ogsaa det ærede 18de tingvalgte Medlem vil være med til at fremme Lovforslagene uden Udvalg. Jeg synes derfor ikke, at det ærede Medlem har tilstrækkelig Anledning til at tale om min forandrede Stilling ved denne Lejlighed. Det er Forholdene, der foreligger anderledes, end de har foreligget de andre Aar, naar vi har forhandlet om Skattelovforslagene; de har i væsentlig Grad skiftet Karakter, og det er ikke blot de politiske Forhold, der er forandrede.

Bramsnes: I Anledning af de Udtalelser, som faldt fra det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lange) om Skatteligningen, vil jeg gerne give en Oplysning, som maaske kan have nogen Interesse i denne Forbindelse. Det drejer sig om Indkrævning af Regnskaber til Brug ved Skatteansættelser. I Frederiksberg Kommune blev Resultatet af de Regnskabsindkrævninger, som blev foretaget sidste Aar, at Skatteindtægten for Kommunen steg med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og for Staten med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg vil dog gerne have, at man i sine Overvejelser over, hvorvidt det er nødvendigt at indkræve Regnskaberne, ogsaa skulde have konkrete Eksempler paa, hvad der kan komme ud af, at man paa denne Maade søger at faa Indtægterne virkelig oplyst. Jeg tror, at Handelsstanden som alle andre Stænder har mest Interesse i, at deres virkelige Indtægter bliver fuldt oplyst; er de smaa, bliver de beskattet let, er de store, bliver de beskattet høje.